

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/108/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615010132
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kučera
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7615010132.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Kučeru, sudcov JUDr. Daniely Mitterpákovovej a JUDr. Martina Michalanského v trestnej veci proti obvinenému K. T. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/22/2015 zo dňa 8. 9. 2015 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 9. novembra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného Aladára T. vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/, b/ Tr. zák. s použitím § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a § 138 písm. a/ Tr. zák. pre skutok, že

dňa 10. októbra 2014 v dopoludňajších hodinách okolo 10.45 hod. v obci Smižany, okres Spišská Nová Ves, na ulici Hornádskej v rodinnom dome č. 12 svojej bývalej manželke sa vyhrážal, že jej vypichne oči a skončí pod zemou, keď sa pred ním chcela schovať v kúpeľni, dobehol ju, po krátkej dobe sa jej znova vyhrážal rovnakým spôsobom, pričom vzal do ruky kuchynský nôž s čepeľou dĺžky 20 cm, s ktorým bežal k nej do doby, kým sa jej nepodarilo utiecť a uzamknúť v kúpeľni a takým konaním vzbudil u nej obavu, že vyhrážky aj uskutoční.

Súd mu za to uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov a podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 285 písm. a/ Tr. por. obžalovaného K. T. oslobodil spod obžaloby prokurátora zo skutku, že

dňa 7. októbra 2014 v neskorých nočných hodinách okolo polnoci v obci Smižany, okres Spišská Nová Ves na ulici Hornádskej v rodinnom dome č. 12, svojej bývalej manželke C. T., nar. XX. 2. XXXX, hoci s tým slovne nesúhlasila, vyhrnul jej nočnú košeľu, ohmatával ju po prsiach, požadoval od nej, aby ho orálne uspokojila napriek tomu, že ho prosila, aby ju nechal, že je po operácii a odstrkovala ho od seba, premohol ju a za účelom svojho pohlavného uspokojenia jej vsunul dva prsty do pošvy, pričom od ďalšieho konania upustil, až keď ho obliala pohárom vody,

právne kvalifikovaný ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie prokurátor, ktoré písomne odôvodnil.

Prokurátor v písomnom podanom odvolaní podal odvolanie do oslobodzujúceho výroku o vine a namietal, že nesúhlasí s výrokom okresného súdu o oslobodení obžalovaného a to z týchto dôvodov :

Poukázal nato, že tento druh trestnej činnosti kvalifikovaný ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. je takého intímneho charakteru, že sa zvyčajne odohráva len medzi páchatelom a poškodenou osobou a takto bolo aj v tomto konkrétnom prípade. Je teda pravda, že v danej veci neexistujú priame dôkazy, ktoré týmto by výpoveď poškodenej potvrdili a zvierohodnili. Podľa prokurátora to však nemalo viesť súčasne k záveru, že skutok popisovaný poškodenou sa nestal. Poukázal na znalecký posudok z odboru psychológie, v ktorom sa nekonštatujú žiadne skutočnosti, ktoré by znižovali vierohodnosť výpovede poškodenej a toto nie je obsiahnuté ani v záveroch znaleckého posudku o duševnom stave poškodenej. Ďalej poukázal na nezmenené výpovede poškodenej a pokiaľ by sa vo výpovediach vyskytli určité rozpory, na ktoré poukazuje súd vo svojom rozsudku pri odôvodnení oslobodenia obžalovaného, nešlo o podstatné okolnosti.

Podľa prokurátora poukazovanie na nevierohodnosť výpovedí poškodenej s odôvodnením, že bola už v minulosti trestaná je nepoužiteľné, pretože aj obžalovaný bol v minulosti súdne trestaný.

Prokurátor má zato, že súd náležite nevyhodnotil vykonané dôkazy hodnotil ich jednoznačne len v prospech obžalovaného a preto navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok v oslobodzujúcej časti a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný K. T. sa prostredníctvom svojho obhajcu vyjadril k odvolaniu prokurátora, ktoré navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

V písomnom vyjadrení na č.l. 349 až 352 podrobne rozobral výpoveď obžalovaného, ako aj poškodenej. Poukázal nato, že poškodená vo svojich výpovediach z prípravného konania popisovala inak priebeh skutku v otázkach doby použitia násillia, resp. donútenia a v ďalších výpovediach, ako aj pri konfrontácii s obžalovaným vypovedala, že obžalovaný prestal so svojím konaním vtedy, keď celkom zjavným spôsobom a svojím emocionálnym prejavom navonok dala najavo, že vážne nechce sexuálne praktiky s obžalovaným. Uvedené tak vyvolalo pochybnosť o tom, či vôbec došlo k donúteniu poškodenej k inej sexuálnej praktike, pretože sama poškodená pred súdom vypovedala, že sexuálne konanie bývalého manžela nevnímala ako obťažovanie.

V podrobnom písomnom zdôvodnení podaného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora ďalej poukázal na rozpory v jej výpovediach a preto podľa jeho názoru okresný súd zákonným spôsobom rozhodol, keď ho z tohto skutku oslobodil.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní krajský prokurátor trval na podanom odvolaní a navrhol, aby krajský zrušil rozsudok okresného súdu a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného v celom rozsahu zotrval na podrobnom písomnom vyjadrení a navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora do oslobodzujúcej časti rozsudku ako nedôvodné zamietol.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Krajský súd po preskúmaní veci zistil, že odvolanie bolo podané len do oslobodzujúcej časti a preto v súlade s ustanovením § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť oslobodzujúceho výroku, pričom výrok o vine podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s použitím § 139 ods. 1 písm. c/ a § 138 písm. a/ Tr. zák., ako aj výrok o treste, keď obžalovanému bol uložený trest 12 mesiacov nepodmienečne nepreskúmal, pretože tento výrok nebol napadnutý odvolaním a tieto výroky sa stali právoplatné.

Krajský súd po preskúmaní oslobodzujúcej časti napadnutého výroku zistil, že okresný súd na hlavnom pojednávaní vykonal rozsiahle dokazovanie, vypočul obžalovaného K. T., poškodenú C. T., vykonal

dokazovanie výsluchom svedkov a vykonal aj znalecké dokazovanie znalcami z odboru psychiatrie, psychológie a v konečnom dôsledku prečítal a oboznámil listinné dôkazy.

Krajský súd konštatuje, že okresný súd dôkazy, ktoré na hlavnom pojednávaní vykonával, vykonal zákonným spôsobom a po vykonaní dôkazov tieto vyhodnocoval jednotlivo, ako aj v ich súhrne.

Krajský súd ďalej konštatuje po preskúmaní veci, že okresný súd všetky vykonané dôkazy v napadnutom rozsudku v jeho oslobodzujúcej časti podrobne rozviedol a potom aj veľmi logicky odôvodnil, ako sa vysporiadal s jednotlivými vykonanými dôkazmi. Ani v tomto smere nezistil krajský súd žiadne pochybenie zo strany okresného súdu a preto v podrobnostiach poukazuje na správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku v jeho oslobodzujúcej časti.

V svojom právnom závere okresný súd vyslovil, že uvedený skutok sa mal odohrať medzi obžalovaným a poškodenou bez prítomnosti ďalších osôb a vzhľadom na vykonané dokazovanie, pričom dôsledne vyhodnotil výpoveď poškodenej, ako aj obžalovaného, dospel k záveru, že boli závažné pochybnosti, či sa poškodená „reálne bránila“ konaniu obžalovaného, pretože v dobe skutku, napríklad nekričala, čo zdôvodnila tým, že nechcela zobudiť vnúčatá. Podľa názoru okresného súdu uvedené potvrdzuje správnosť záveru, že konanie obžalovaného chápala skôr ako svoje obťažovanie. Vo vzťahu k týmto pochybnostiam nemožno opomenúť ani to, že poškodená „vidí“ za všetkými svojimi problémami obžalovaného a v hodnotení je značne neobjektívna, ovplyvnená emóciami a zaujatá, čo bolo dokázané posudkom znalca MUDr. M. M..

Aj s týmto názorom okresného súdu sa krajský súd stotožnil a v podrobnostiach poukazuje na správne zdôvodnenie a najmä vyhodnotenie pochybností, ku ktorým dospel z jednotlivých dôkazov, pretože aj krajský súd si to osvojil.

Aj podľa názoru krajského súdu reagujúc aj na vyjadrenie obžalovaného k podanému odvolaniu prokurátora, po vykonanom dokazovaní nebolo bez akýchkoľvek pochybností možné vysloviť záver, že skutok sa stal, teda v celom rozsahu akceptovať výpoveď poškodenej tak, ako to navrhol prokurátor. Aj podľa názoru krajského súdu vznikli pochybnosti, či sa skutok stal a preto okresný súd, podľa názoru krajského súdu, dôsledne sa riadiac zásadu in dubio pro reo rozhodol správne a zákonne, keď oslobodil obžalovaného spod obžaloby prokurátora podľa § 285 písm. a/ Tr. por., keďže nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.